

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ការបោះឆ្នោតជាតិ

សាលាឧទ្ធរណ៍ក្តីពេញ

សាលាឧទ្ធរណ៍
សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ
លេខ ១១១
ចុះថ្ងៃទី ២៣-០១-២០១៧
សាលដីកា
លេខ ៥១ ក្រ II "ល"
ចុះថ្ងៃទី ១២-០៦-២០១៧

បង្កើតឡើងតាមច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំអង្គការតុលាការដែលប្រកាសឱ្យប្រើតាមព្រះ
រាជក្រមលេខ នស/រកម/០៧១៤/០១៥ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០១៤ ។
បានបើកសវនាការជាសាធារណៈ ពាសពេញសវនាការនៃសាលាឧទ្ធរណ៍ លើថ្ងៃទី
២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧ ដោយមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម៖

សមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ

- លោកស្រី [REDACTED] ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សា
- លោក [REDACTED] ជាចៅក្រមប្រឹក្សា
- ឯកឧត្តម [REDACTED] ជាចៅក្រមប្រឹក្សា

តំណាងមហាអយ្យការ

- លោក [REDACTED] ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ

កញ្ញា [REDACTED] តា

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១១១ ចុះថ្ងៃទី២៣-០១-២០១៧ ដែលមាន៖
-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] វាយលី អេទប្រុស អាយុ ៣៦ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរមេការសំណង់ កើតនៅទីក្រុង
ភ្នំពេញ មានទីលំនៅការដ្ឋានសំណង់សង្កាត់ជ្រោយចង្វារ ខណ្ឌជ្រោយចង្វារ រាជធានីភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ [REDACTED]
ហុង (ស) ម្តាយឈ្មោះ [REDACTED] (ស) ជានីតិជន ទោសពីមុនគ្មាន។ (ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនលេខ ២០៩៤ តព្រ ចុះថ្ងៃ
ទី០៧-០៨-២០១៥) ។

មានលោក [REDACTED] វិសាល ជាមេធាវីការពារសិទ្ធិ

ជាប់ចោទពីបទ ការទិញពេស្យាកុមារ ប្រព្រឹត្តទៅចំណុចនៅក្នុងសណ្ឋាគារមួយ ជិតស្ថានប្រដាប់ចង្វារ ផ្លូវជាតិ
លេខ៥ កាលពីកន្លះឆ្នាំមុន។ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាប
អំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ។

-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [REDACTED] វាយលី អេទប្រុស អាយុ ៣១ឆ្នាំ សញ្ជាតិអាមេរិក ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន
ផ្ទះលេខ៧៨ ផ្លូវ១០BIS សង្កាត់ផ្សារដើមថ្កូវ ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ។

-ជនរងគ្រោះឈ្មោះ [REDACTED] ណារី ភេទស្រី កើតថ្ងៃទី១០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០២ ជាតិខ្មែរឥស្លាម ទីលំនៅសព្វនៅ

■■■■■

មានលោកស្រី■■■■■ស្វី ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ។

បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ៨២១ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៦ របស់ឈ្មោះ ■■■■ឆាយលី ជាជនជាប់ចោទ ប្តឹង ឧទ្ធរណ៍នឹងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៤៥២ "រ" ក្រល ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៥ របស់សាលាដំបូងរាជធានី ភ្នំពេញ ត្រង់ចំណុចសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល។

ឯរឿងហេតុមានដូចតទៅ

ឈ្មោះ■■■■ណារី ដែលជាជនរងគ្រោះបានរស់នៅជាមួយយាយតា និងមីងៗឈ្មោះ■■■■ស្រស់ និងឈ្មោះ■■■■ ទីណា។ ឈ្មោះ■■■■ណារី មិនបានរស់នៅជាមួយឪពុកម្តាយទេដោយសារម្តាយរបស់នាងរត់ចោលបាត់ ចំណែកឪពុក មានជំងឺសរសៃប្រសាទ ទើបរស់នៅជាមួយយាយតា និងមីងៗ ហើយបានរៀនដល់ថ្នាក់ទី៥។ កាលពីរយៈពេល ប្រហែលកន្លះឆ្នាំមុន ឈ្មោះ■■■■ស្រស់ ត្រូវជាមីរបស់ឈ្មោះ■■■■ណារី បាននាំឈ្មោះ■■■■ណារី ទៅធ្វើកម្មករសំណង់ ជាមួយ រួចឈ្មោះ■■■■ស្រស់ បាននិយាយត្រូវរ៉ូវគ្នាជាមួយមេការសំណង់ឈ្មោះ■■■■ឆាយលី ថាលក់ព្រហ្មចារី និងនាំ ឈ្មោះ ■■■■ណារី ទៅជួបឈ្មោះ■■■■ឆាយលី នៅសណ្ឋាគារជិតស្ពានជ្រោយចង្វារផ្លូវជាតិលេខ៥។ ឈ្មោះ ■■■■ ឆាយលី បានរួមភេទជាមួយឈ្មោះ ■■■■ណារី ទាំងបង្ខំចំនួន មួយដង ហើយនៅពេលយប់ឈ្មោះ ■■■■ឆាយលី បានឱ្យ លុយទៅឈ្មោះ■■■■ស្រស់ ចំនួន ១០០០៥។ លុះថ្ងៃទី១៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៥ ឈ្មោះ ■■■■ ទីណា ត្រូវជាមីរបស់ឈ្មោះ ■■■■ណារី បានយកសោករ និងច្រវាក់មកចាក់ជាប់ជើងរបស់ឈ្មោះ■■■■ណារី ឱ្យនៅតែក្នុងផ្ទះ រហូតដល់ថ្ងៃទី២៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០១៥ ទើបឈ្មោះ ■■■■ណារី បានរើសកូនសោរនៅក្នុងផ្ទះចាក់ត្រូវ រួចក៏ចេញពីផ្ទះ និងបានទៅផ្ទះមិត្តភក្តិ ចំនួន បីថ្ងៃ ទើបទៅសុំផ្ទះមីងលក់គុយទាវស្នាក់នៅនិងធ្វើជាកូនរបស់គាត់។

បានឃើញ សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៤៥២ "រ" ក្រល ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦ របស់សាលាដំបូង រាជធានីភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារដូចខាងក្រោម។

១. ផ្តន្ទាទោស៖

ក-ឈ្មោះ■■■■ស្រស់ ភេទស្រី អាយុ ៣២ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរឥស្លាម ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់ ០៣ (បី)ឆ្នាំ ពីបទ៖ អំពើអួស ទាញពេស្យាកុមារ ប្រព្រឹត្តនៅសណ្ឋាគារមួយជិតស្ពានជ្រោយចង្វារ ផ្លូវជាតិលេខ៥ កាលពីអំឡុងឆ្នាំ២០១៤។ បទល្មើស ព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា ៣៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវ កម្មផ្លូវភេទ។

ខ-ឈ្មោះ■■■■ ទីណា ភេទស្រី អាយុ ២៧ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរឥស្លាម ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់ ០៣ (បី)ឆ្នាំ ពីបទ ការ បង្ខំបង្ខំ ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចផ្ទះលេខ៧ ផ្លូវជាតិលេខ៥ ភូមិទី៥ សង្កាត់ច្រាំងចម្រុះ ខណ្ឌបឹងកេងកង រាជធានីភ្នំពេញ កាល ពីថ្ងៃទី០៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៥។ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្តន្ទាទោស តាមមាត្រា ២១ នៃច្បាប់ស្តីពីការ បង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ។

គ-ឈ្មោះ: [redacted] ឈ្មោះ ភេទប្រុស អាយុ ៣៦ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់ ០៣ (បី)ឆ្នាំ និង០៦ (ប្រាំមួយ)ខែ ពីបទ ការទិញពេស្យាកុមារ ប្រព្រឹត្តទៅចំណុចក្នុងសណ្ឋាគារមួយជិតស្ពានប្រោយចង្វារ ផ្លូវជាតិលេខ៥ កាលពីអំឡុងឆ្នាំ២០១៤។ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែងឱ្យផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ។

ខ- វត្តចាប់យកត្រូវបិទស្រទាប់តាមមាត្រា២ និងមាត្រា៦៣ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌគឺច្រវាក់មួយខ្សែរប្រវែង ០២ម៉ែត្រ និងមេសោរចំនួន ០២។

៣-វត្តចាប់យកត្រូវប្រគល់ឱ្យម្ចាស់ដើមវិញគឺ ១-ទូរស័ព្ទម៉ាកណូគាតាពណ៍ខៀវ-ខ្មៅ មានស៊ីមលេខ ០៩៧ ៧៩ ៧៤ ២១៦ ៦ ចំនួន ០១គ្រឿង ២-ម៉ូតូម៉ាកសេ១០០កូរ៉េ ពណ៌ក្រហមពាក់ស្លាកលេខ ថ-៣៦៧១ ភ.៣១ (យោងលើកាតគ្រីជាក់ស្តង់ដារស្លាកលេខ)ចំនួន ០១គ្រឿង និង៣-លុយចំនួន ១០០\$ (មួយរយដុល្លារអាមេរិក)

៤-ឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ: [redacted] ឈ្មោះ សងសំណងជម្ងឺចិត្តទៅដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ: [redacted] អ៊ែនម៉ារហែដ ចំនួន ៨.០០០.០០០ \$ (ប្រាំបីលានរៀលគត់) ការទាមទារលើសពីនេះត្រូវលើកចោល។

សាលក្រមនេះជំនុំជម្រះជាសាធារណៈថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១៦ និងប្រកាសជាសាធារណៈ ថ្ងៃទី១៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] ស្រស់ ឈ្មោះ [redacted] ទីណា និងឈ្មោះ [redacted] ឈ្មោះ ចំពោះមុខដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [redacted] អ៊ែនម៉ារហែដ។

- ទុកសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។
- បានឃើញ របាយការណ៍រឿងព្រហ្មទណ្ឌ ចុះថ្ងៃទី ២៣-០២-២០១៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។
- បានឃើញ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ចុះថ្ងៃទី ២២-០៥-២០១៧ របស់មហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍។
- បានឃើញ ដីកាចាត់តាំងសមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះទី២លេខ ២៦ ដក២០១៧ ចុះថ្ងៃទី០៩-០៥-២០១៧។

នាពេលសវនាការ

- ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាអានរបាយការណ៍សង្ខេបរឿង
- ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] ឈ្មោះ បានឆ្លើយថា ខ្លួនប្តឹងឧទ្ធរណ៍ដោយសារតែខ្លួនមិនបានប្រព្រឹត្តដូចការចោទប្រកាន់ទេ។ មុនភ្ជាប់ពាក្យខ្លួនមិនបានឱ្យលុយកាត់កាត់ទេ តែកាត់ខឹងខ្លួនដោយសារខ្លួនស្តីឱ្យគាត់ខ្លាំងៗ។ លុយដែលខ្លួនឱ្យគាត់គឺសម្រាប់ភ្ជាប់ពាក្យ។ លុយមួយពាន់ដុល្លារនោះគឺខ្លួនឱ្យទៅឈ្មោះ [redacted] ណារី មុនពេលភ្ជាប់ពាក្យមួយថ្ងៃ ឬពីរថ្ងៃ គឺដើម្បីទិញឥវ៉ាន់ភ្ជាប់ពាក្យ។ ខ្លួនស្តីដណ្តឹង នាងពីមីង និងការបស់នាង ពេលភ្ជាប់ពាក្យគឺមានបំពាក់ចិញ្ចៀន ខ្សែកក្រវិលគឺខ្លួនទិញឱ្យ ពេលភ្ជាប់ពាក្យមានអ្នកជិតខាងដឹងឮ តែមិនបានថតរូបទេ។ ការភ្ជាប់ពាក្យដោយការស្រលាញ់ខ្លួនស្គាល់នាងមុនភ្ជាប់ពាក្យបានប្រាំមួយខែ ខ្លួនមិនដឹងពីរាយរបស់នាងទេ គ្រាន់តែឃើញនាងពេញរូបពេញរាង ហើយនាងធ្វើការរោងចក្រពីរបីហើយ។ ខ្លួនមិនបានបង្ហូរមកទេ ហើយក៏មិនធ្លាប់រួមភេទជាមួយឈ្មោះ ណារី ទេ។ យើងធ្លាប់ដើរលេងជាមួយគ្នាលក្ខណៈគ្រួសារ និងធ្លាប់ទៅញាំកាហ្វេជាមួយគ្នា។ ក្រោយភ្ជាប់ពាក្យយូរណាស់ទើបគេប្តឹងខ្លួន។ លំណូមពរឱ្យតុលាការជួយរកយុត្តិធម៌ឱ្យខ្លួនផង។

-ជនរងគ្រោះឈ្មោះ [REDACTED] ណារី បានឆ្លើយថា ខ្លួនមានអាយុ ១៥ឆ្នាំ ពេលនេះស្នាក់នៅអង្គការយុត្តិធម៌ និងក្តីសង្ឃឹម។ ពីមុនមកខ្លួនរស់នៅជាមួយមីង និងយាយ តា ពេលនៅជាមួយគាត់ខ្លួនរៀនបានថ្នាក់ទី៥ ហើយក៏ឈប់រៀន និងទៅធ្វើការសំណង់ជាមួយគាត់។ មីងឈ្មោះ [REDACTED] ស្រស់ បានឱ្យខ្លួនស្លៀកពាក់ហើយទៅជាមួយគាត់ ដោយគាត់នាំខ្លួនទៅសណ្ឋាគារ ពេលទៅដល់គាត់បានហៅ តាលី ហើយឱ្យខ្លួនស្នាក់នៅបន្ទប់មួយជាមួយ តាលី ហើយគាត់អាចខ្លួនពេលនោះខ្លួនរត់ចេញមកតែមីងរបស់ខ្លួនបង្ខំខ្លួនចូលទៅវិញ ហើយមីងខ្លួនរត់ទៅពូននៅបន្ទប់ទឹក ហើយតាលី រំលោភខ្លួនបានម្តង។ ក្រោយកើតហេតុបាន ពីរ-បីថ្ងៃ គាត់មកដណ្តឹងខ្លួន តែខ្លួនមិនព្រមទេ ប៉ុន្តែមីងបង្ខំ ។ រឿងនេះខ្លួនមិនដែលបានប្រាប់អ្នកណាទេ។ ក្រោយមកខ្លួនទៅធ្វើការរោងចក្រ ហើយក៏បានទៅខ្ទប់កំណើតមិត្តភក្តិមិនបានចូលផ្ទះទេ ពេលចូលមកវិញមីងគាត់យកសោមកចាក់ជើងរបស់ខ្លួន បន្ទាប់មកខ្លួនបានលូចយកសោចាក់ជើងរួចរត់ទៅផ្ទះមិត្តភក្តិនៅគីឡូ៦ ។ ក្រោយពេលតាលី រំលោភខ្លួនរួចតាលីបានឱ្យលុយមីងរបស់ខ្លួនចំនួន ១០០០\$ នៅសណ្ឋាគារនោះ ខ្លួនដឹងថាលុយនោះ១០សន្លឹកព្រោះគាត់ រាប់លុយឱ្យមីងខ្លួន ហើយមីងខ្លួនមិនដែលនិយាយពីបញ្ហាលុយនេះទេ។ ខ្លួនពិតជាធ្លាប់ដើរលេងជាមួយគាត់មែន តែក្រោយពេលកើតហេតុទេ។ ខ្លួនស្គាល់តាលី តាំងពីខ្លួននៅកូចដោយសារតែមីងខ្លួនធ្វើការជាមួយគាត់។ លុយដែលថាឱ្យភ្ជាប់ពាក្យនោះខ្លួនមិនដឹងទេ ។ ខ្លួនមិនដែលដើរលេងដាច់យប់ទេ។ ក្រោយកើតហេតុខ្លួនមិនបានប្តឹងដោយសារតែខ្លួនមិនហ៊ានប្តឹង។ សូមឱ្យតុលាការសម្រេចតាមច្បាប់។

-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ [REDACTED] វិត បាលី បានឆ្លើយដោយមានអ្នកបកប្រែអមថា សំណូមពរឱ្យតុលាការសុំស្វែងរកយុត្តិធម៌ឱ្យជនរងគ្រោះ និងព្រមទទួលយកសំណងដែលសាលាដំបូងបានសម្រេចឱ្យ។

-សេចក្តីសន្និដ្ឋានប្តឹងសុំរបស់តំណាងមហាអយ្យការដែលសន្និដ្ឋានថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ជនជាប់ចោទ ឃើញថាធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់យោងមាត្រា៣៧៥ និងមាត្រា ៣៨២ថ្មី នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។ រឿងនេះគឺមានភស្តុតាងដាក់បន្តគ្រប់គ្រាន់ ដែលស៊ីសង្វាក់គ្នាចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះ និងអង្គហេតុ សំណូមពរឱ្យក្រុមប្រឹក្សាសម្រេចតម្កល់សាលក្រមរបស់សាលាដំបូងទុកជាបានការដដែល។

-លោកស្រី [REDACTED] បូនី ជាមេធាវីតំណាងឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីសន្និដ្ឋានថា ពិតជាមានអង្គហេតុទិញពេស្យាកុមារមែន បើទោះបីជាជនជាប់ចោទប្រកែកដោះសារ ប៉ុន្តែផ្អែកលើភស្តុតាងក្នុងសំណុំរឿង ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទនៅប៉ូលីស និងជនជាប់ចោទផ្សេងទៀត។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ចម្លើយជនជាប់ចោទថា ឈ្មោះ [REDACTED] ណារី ធ្លាប់ដើរលេង និងរួមភេទជាមួយខ្លួនបានម្តងនោះ ចម្លើយទាំងនេះស៊ីសង្វាក់ និងភស្តុតាងនានាក្នុងសំណុំរឿង និងកោសលវិច័យ បង្ហាញឱ្យឃើញថាមានអង្គហេតុ ហើយក៏មានប៉ូលីសបានចូលបំភ្លឺ។ រំពើរបស់ជនជាប់ចោទគឺជារំពើទិញពេស្យាកុមារតាមមាត្រា៣៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបរំពើជួញដូរមនុស្ស និងរំពើរាជីវកម្មផ្លូវភេទ។ នៅពេលកើតហេតុជនរងគ្រោះមានអាយុ១២ឆ្នាំ គប្បីផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា ៣៤ កថាបណ្តាទី២ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបរំពើជួញដូរមនុស្ស និងរំពើរាជីវកម្មផ្លូវភេទ។ ស្នើសុំឱ្យតម្កល់សាលក្រមរបស់សាលាដំបូងទុកជាបានការដដែល។

-លោក [redacted] សាល ជាមេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទសន្និដ្ឋានថា ខ្លួនសូមឱ្យក្រុមប្រឹក្សាមេធាវីកូនក្តីខ្លួន រួចផុតពីបទចោទប្រកាន់ដោយហេតុថាភស្តុតាងដាក់បន្ទុកលើកូនក្តីខ្លួនគឺមិនគ្រប់គ្រាន់ ពោះលទ្ធផលកោសលវិច័យគឺ មិនបានបញ្ជាក់ថាកូនក្តីខ្លួនជាអ្នកប្រព្រឹត្តទេ ហើយសាក្សីក៏បានឆ្លើយបញ្ជាក់ថាជនរងគ្រោះពិតជាត្រូវកែដើរលេង។ ជន រងគ្រោះមានរូបរាងធំ ហើយធ្លាប់ធ្វើជាកម្មកររោងចក្រ ដូច្នេះកូនក្តីខ្លួនមិនអាចដឹងពីអាយុរបស់ជនរងគ្រោះទេ។ ជនរង គ្រោះធ្លាប់ដើរលេងជាមួយកូនក្តីខ្លួន ហើយបើកូនក្តីខ្លួនបានរួមភេទជាមួយជនរងគ្រោះមែនគាត់នឹងមិនភ្ជាប់ពាក្យជាមួយ ជនរងគ្រោះទេ ហើយការដែលគាត់អះអាងថាកូនក្តីខ្លួនឱ្យលុយមួយពាន់ដុល្លារនោះមិនដឹងគាត់ឱ្យក្នុងគោលបំណងអ្វីទេ ហេតុអ្វីមកចោទប្រកាន់កូនក្តីខ្លួនថាឱ្យលុយជាថ្នូរនឹងការរួមភេទ។ វិមតិសង្ស័យបានជាប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទ យោងតាមមាត្រា៣៨ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និង មាត្រា ៣៥១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទ

ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះ

ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីតំណាងឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទ

ក្រោយពីបានពិចារណាលើគ្រប់ឯកសារ និងភស្តុតាងផ្សេងៗ

ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

សាលាឧទ្ធរណ៍

យល់ឃើញថា

១-បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ៨២១ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៦ របស់ល្មើ [redacted] ឆាយលី ជាជនជាប់ចោទ ប្តឹងឧទ្ធរណ៍នឹងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៤៥២ “វ” ក្រល ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៥ របស់សាលាដំបូងរាជធានី ភ្នំពេញ ត្រង់ចំណុចសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល បណ្តឹងនេះធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ សាលាឧទ្ធរណ៍អាចលើករឿងនេះយក មកជំនុំជម្រះបាន យោងតាមមាត្រា ៣៧៦ និងមាត្រា ៣៨២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ។

២-ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [redacted] ឆាយលី បានឆ្លើយថា ខ្លួនមិនបានរួមភេទជាមួយជនរងគ្រោះ ហើយក៏មិនធ្លាប់ បង្ខំរួមភេទជាមួយជនរងគ្រោះដែរ។ លុយ ១០០០ ដុល្លារ ដែលខ្លួនឱ្យទៅជនរងគ្រោះនោះ គឺជាលុយសម្រាប់ភ្ជាប់ពាក្យទេ ជនរងគ្រោះជាកូនបណ្តឹងរបស់ខ្លួន ខ្លួនស្តីដណ្តឹងនាងពីតា និងមីងៗរបស់នាង ដោយបានធ្វើពិធីតាមប្រពៃណីនិងមានអ្នក

ពិតខាងដឹងៗ ខ្ញុំមិនដឹងថាមានអាយុប៉ុន្មាននោះទេ គ្រាន់តែដឹងថាមានធ្វើការងាររោងចក្រពីរបីហើយ ។

ក្រុមប្រឹក្សាយល់ឃើញថា ការឆ្លើយបដិសេធនេះមិនមានមូលដ្ឋានឱ្យក្រុមប្រឹក្សាពិចារណានោះទេ ដោយហេតុថា ជនជាប់ចោទដែលបានឆ្លើយបញ្ជាក់នៅចំពោះមុខសមត្ថកិច្ចថាពិតជាបានរួមភេទជាមួយជនរងគ្រោះ ដែលមានអាយុ ១៤ ឆ្នាំ ហើយបានឱ្យលុយទៅឈ្មោះ [] ស្រស់ ចំនួន ១០០០ដុល្លារមែន ដែលចម្លើយនេះស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយចម្លើយរបស់ឈ្មោះ [] របស់ ចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះ និងភស្តុតាងនានាក្នុងសំណុំរឿងបញ្ជាក់ថា ជនជាប់ចោទពិតជាបានធ្វើសកម្មភាពរួមភេទជាមួយជនរងគ្រោះ ហើយបានឱ្យលុយ ១០០០ ដុល្លារ ទៅឈ្មោះ [] ស្រស់ ដើម្បីជាថ្នូរនឹងការរួមភេទនេះ ។

៣-តាមចម្លើយជនរងគ្រោះឈ្មោះ [] ណារី បានឆ្លើយថា ជនជាប់ចោទបានចាប់បង្ខំរួមភេទជាមួយខ្លួនដោយបានឱ្យលុយទៅមិនរបស់ខ្លួនចំនួន ១០០០ ដុល្លារ ជាថ្នូរនឹងការរួមភេទនេះ ។ ក្រុមប្រឹក្សាយល់ឃើញថា ចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះអាចឱ្យក្រុមប្រឹក្សាយកធ្វើជាមូលដ្ឋានក្នុងការពិចារណាបាន ដោយចម្លើយនេះស៊ីសង្វាក់ទៅនឹងចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទនៅចំពោះមុខសមត្ថកិច្ច និងសាក្សី និងភស្តុតាងនានា និងស៊ីសង្វាក់ទៅនឹងអង្គហេតុ ។

៤-តាមចម្លើយរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឆ្លើយថា សំណូមពរសុំស្វែងរកយុត្តិធម៌ឱ្យជនរងគ្រោះ និងព្រមទទួលយកសំណងដែលសាលាដំបូងបានសម្រេចឱ្យ ។ គប្បីក្រុមប្រឹក្សាពិចារណា និងសម្រេចតាមការស្នើសុំ ។

៥-ក្រុមប្រឹក្សាយល់ឃើញថា ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [] ឆាយលី ពិតបានចាប់បង្ខំរួមភេទជាមួយជនរងគ្រោះឈ្មោះ [] ណារី ហើយជនរងគ្រោះជាអនីតិជនមានអាយុក្រោម១៥ឆ្នាំផ្អែកតាមសំបុត្របញ្ជាក់កំណើត (ឯកសារ ២/៤) ហើយបានឱ្យលុយទៅឈ្មោះ [] ស្រស់ ចំនួន ១០០០ ដុល្លារ ជាថ្នូរនឹងការរួមភេទនេះ ។ អំពើរបស់ជនជាប់ចោទជាបទ ទិញពេស្យាកុមារ ដែលត្រូវបានបញ្ញត្តិឱ្យផ្តន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ។

៦-សេចក្តីសន្និដ្ឋានប្តឹងសុំរបស់តំណាងមហាអយ្យការដែលសន្និដ្ឋានថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ជនជាប់ចោទឃើញថាធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់យោងមាត្រា៣៧៥ និងមាត្រា ៣៨២ថ្មី នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។ រឿងនេះគឺមានភស្តុតាងដាក់បន្ទុកគ្រប់គ្រាន់ ដែលស៊ីសង្វាក់គ្នាចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះ និងអង្គហេតុ សំណូមពរឱ្យក្រុមប្រឹក្សាសម្រេចតម្កល់សាលក្រមរបស់សាលាដំបូងទុកជាបានការដដែល ។ គប្បីក្រុមប្រឹក្សាពិចារណា ។

៧-សេចក្តីសន្និដ្ឋានប្តឹងសុំរបស់មេធាវីតំណាងឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលសន្និដ្ឋានថា ពិតជាមានអង្គហេតុទិញពេស្យាកុមារមែន បើទោះបីជាជនជាប់ចោទប្រកែកដោះសារ ប៉ុន្តែផ្អែកលើភស្តុតាងក្នុងសំណុំរឿង ចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទនៅប៉ូលីស និងជនជាប់ចោទផ្សេងទៀត។ ម្យ៉ាងវិញទៀតចម្លើយជនជាប់ចោទថាឈ្មោះ [] ណារី ធ្លាប់ដើរលេង និងរួមភេទជាមួយខ្លួនបានម្តងនោះ ចម្លើយទាំងនេះស៊ីសង្វាក់ភស្តុតាង និងកោសលវិច័យ បង្ហាញឱ្យឃើញ

ថាមានអង្គហេតុ ហើយក៏មានប្តឹងសាលាដំបូងភ្នំ ។ អំពើរបស់ជនជាប់ចោទគឺជាអំពើទិញពេស្យាភារតាមមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ។ ចៅពេលកើតហេតុជនរងគ្រោះមានអាយុ ១២ ឆ្នាំ គប្បីផ្តន្ទាទោសតាមមាត្រា ៣៤ កថាខណ្ឌទី២ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើអាជីវកម្ម ផ្លូវភេទ។ ស្នើសុំឱ្យតម្កល់សាលក្រមរបស់សាលាដំបូងទុកជាបានការដេល។ ក្រុមប្រឹក្សាយល់ឃើញថា សេចក្តីសន្និដ្ឋាន នេះត្រឹមត្រូវតាមអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ គប្បីក្រុមប្រឹក្សាលើកយកមតិចារណាបាន។

៨-សេចក្តីសន្និដ្ឋានប្តឹងសុំរបស់មេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទដែលសន្និដ្ឋានថា ខ្លួនសូមឱ្យក្រុមប្រឹក្សា ម្រេចឱ្យកូនក្តីខ្លួនរួចផុតពីបទចោទប្រកាន់ដោយហេតុថាភស្តុតាងដាក់បន្ទុកលើកូនក្តីខ្លួនគឺមិនគ្រប់គ្រាន់ ព្រោះលទ្ធផល កោសលវិច័យគឺមិនបានបញ្ជាក់ថាកូនក្តីខ្លួនជាអ្នកប្រព្រឹត្តទេ ហើយសាក្សីក៏បានឆ្លើយបញ្ជាក់ថាជនរងគ្រោះពិតជាពូកែ ដើរលេង។ ជនរងគ្រោះមានរូបរាងធំ ហើយធ្លាប់ធ្វើជាកម្មកររោងចក្រ ដូច្នេះកូនក្តីខ្លួនមិនអាចដឹងពីរាយរបស់ជន រងគ្រោះទេ។ ជនរងគ្រោះធ្លាប់ដើរលេងជាមួយកូនក្តីខ្លួន ហើយបើកូនក្តីខ្លួនបានរួមភេទជាមួយជនរងគ្រោះមែនគាត់នឹង មិនភ្ជាប់ពាក្យជាមួយជនរងគ្រោះទេ ហើយការដែលគាត់អះអាងថាកូនក្តីខ្លួនឱ្យលុយមួយពាន់ដុល្លារនោះមិនដឹងគាត់ ឱ្យក្នុងគោលបំណងអ្វីទេ ហេតុអ្វីមកចោទប្រកាន់កូនក្តីខ្លួនថាឱ្យលុយជាថ្នូរនឹងការរួមភេទ។ វិមតិសង្ស័យបានជា ប្រយោជន៍ដល់ជនជាប់ចោទយោងតាមមាត្រា៣៨ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និង មាត្រា ៣៥១ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

ក្រុមប្រឹក្សាយល់ឃើញថា ការសន្និដ្ឋាននេះមិនត្រឹមត្រូវតាមអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ទេ ដោយហេតុថា ក្នុង សំណុំរឿងនេះមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់អាចបង្ហាញឱ្យឃើញពីពុទ្ធភាពលើជនជាប់ចោទ ដោយផ្អែកទៅលើចម្លើយសារ ភាពរបស់ជនជាប់ចោទនៅចំពោះមុខសមត្ថកិច្ច យោងមាត្រា ១១៨ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ចម្លើយនេះត្រូវតុលាការ ជឿរហូតដល់មានភស្តុតាងផ្ទុយ ប៉ុន្តែជនជាប់ចោទមិនមានភស្តុតាងផ្ទុយមកបង្ហាញតុលាការទេ។ ជាងនេះទៅទៀត តាមចម្លើយបញ្ជាក់របស់ជនជាប់ចោទផ្សេងទៀត និងភស្តុតាងបង្ហាញឱ្យឃើញថាជនជាប់ចោទពិតជាបានប្រព្រឹត្ត ដូចការចោទប្រកាន់មែន។ ចំពោះការលើកឡើងអំពីការដែលជាកូនក្តីខ្លួន ធ្លាប់ដើរលេងជាមួយគ្នា ហើយការឱ្យប្រាក់ មួយពាន់ដុល្លារមិនបញ្ជាក់ពីគោលបំណងរបស់កូនក្តីខ្លួនក្នុងការទិញពេស្យា គឺមិនអាចឱ្យក្រុមប្រឹក្សាលើកយកមតិ ចារណាបានទេ ដោយហេតុថាតាមចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះបានបញ្ជាក់ថាក្រោយពេលដែលជនជាប់ចោទបានចាប់ រំលោភខ្លួនបានប្រគល់ប្រាក់មួយពាន់ដុល្លារទៅឱ្យមិនរបស់ខ្លួន ហើយពិធីភ្ជាប់ពាក្យគឺកើតក្រោយពេលដែលកើតហេតុ កើតឡើង។ ជាងនេះទៅទៀតបើទោះបីជាកូនក្តីខ្លួននឹងគ្នាក៏ជនជាប់ចោទមិនអាចបង្ខំឱ្យជនរងគ្រោះរួមភេទជាមួយខ្លួន បានដែរ។

៨-ក្រុមប្រឹក្សាយល់ឃើញថា សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៤៥២ "វ" ក្រល ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៦ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ បានលើកយកសំអាងហេតុ និង សេចក្តីសម្រេចមកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាម

ច្បាប់រួចហើយ គប្បីក្រុមប្រឹក្សាតម្កល់ទុកសេចក្តីសម្រេចនេះជាបានការបានដដែល ។

ហេតុដូច្នោះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តី

១-ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ៨២១ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៦ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] ឈាមលី ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធតោលដោយទាស់និងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៤៥២ "វ" ក្រល ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៦ របស់សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ទុកជាបានការដដែល ។

៣-បន្តឃុំខ្លួនជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] ឈាមលី តាមនីតិវិធី។

៤-សាលដីកានេះជំនុំជម្រះជាអសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៧ និងប្រកាសជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទឈ្មោះ [REDACTED] ឈាមលី មេធាវីការពារសិទ្ធិឱ្យជនជាប់ចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ។

បើកប្តឹងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

ក្រឡាមញី	ចៅក្រមប្រឹក្សា	ប្រធានក្រុមប្រឹក្សា
ហត្ថលេខា [REDACTED]	ហត្ថលេខា [REDACTED]	ហត្ថលេខា [REDACTED]

